

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.031 van 4 december 1997
in de zaak A. 76.448/VII-16.109.**

In zake : de v.z.w. Kind in Huis,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. GEELEN,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

1. de Vlaame Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse Regering, in de persoon
van de Vlaamse Minister van cultuur, Gezin
en Welzijn,
2. de Instelling van openbaar nut Kind en
Gezin,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat S. VERBOUWE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koninklijke Prinsstraat 85

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VII KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat K. GEELEN op 24 november 1997 namens de v.z.w. KIND IN HUIS heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "1. Het ministerieel besluit houdende niet-verlenging van de erkenning van v.z.w. 'Kind in Huis' te Genk als adoptiedienst, van de Vlaamse Minister van Cultuur, Gezin en Welzijn van 31 oktober 1997 en het bijhorende 2. advies van Voorzitter van de Raad van Beheer van Kind en Gezin, van 22 oktober 1997";

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat K. GEELEN op 24 november 1997 namens de v.z.w. KIND IN HUIS heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de Raad van State te vragen als voorlopige maatregel "de verwerende partij te bevelen de erkenning van de verzoekende partij als adoptiedienst, die afliep op 30 juni 1997 en verlengd werd door de tweede verwe-

rende partij tot 1 november 1997, te verlengen tot de Raad van State uitspraak zal gedaan hebben over het neer te leggen annulatieverzoekschrift, minstens tot 30 juni 1998;" en "dit bevel op te leggen onder verbeurte van een dwangsom van 1.000.000,-BEF per dag vertraging in de uitvoering van het bevel, te rekenen vanaf de derde dag na de betekening van het tussen te komen arrest";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 december 1997, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. GEELEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat S. VERBOUWE, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-Auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 27 mei 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het belang van een goede rechtsbedeling te dezen de vordering tot het bevelen van een voorlopige maatregel moet worden behandeld en afgedaan met de vordering tot schorsing;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing het beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt als volgt :

"Gelet op het hoger geformuleerde nadeel dat verzoekende partij lijdt, is het meteen duidelijk dat dit nadeel enkel kan voorkomen worden door beroep te doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Het is immers onmogelijk dit nadeel (of het grootste deel ervan) te voorkomen in het kader van de gewone schorsingsprocedure.

De verzoekende partij herhaalt dat zij een jonge vereniging is, die nog in volle opbouw is. Het is evident duidelijk dat de ouders niet het geduld zullen oefenen om te wachten op de uitslag van een gewone schorsingsprocedure bij de Raad van State om een probleem tussen de verzoekende partij en de verwerende partijen te laten oplossen.

Bovendien is de verzoekende partij verplicht om de dossiers van de verschillende kandidaat-adoptanten zo spoedig mogelijk te overhandigen aan andere adoptiediensten en/of Kind en Gezin. Op het ogenblik dat zij deze dossiers dient te overhandigen is uiteraard duidelijk dat het beschreven nadeel intreedt.

De verzoekende partij wijst er uitdrukkelijk op dat zij na kennisname van de beslissing op vrijdag 6 november 1997 al het mogelijke gedaan heeft om een beslissing te nemen omtrent de te volgen weg. Er werd onmiddellijk het nodige gedaan om een bijzondere vergadering van de Raad van Beheer te houden. Deze werd gehouden op dinsdag 18 november 1997. Op deze raad van beheer werd beslist een advocaat te raadplegen voor het instellen van de procedure. Deze werd geraadpleegd op vrijdag 21 november 1997. Het

verzoekschrift werd verzonden op maandag 24 november 1997.

Ten einde het nadeel uit de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid voor de verwerende partijen zo veel mogelijk te beperken werd hen het verzoekschrift rechtstreeks per fax bezorgd";

Overwegende dat de toepassing van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig stoort en de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat om die reden de procedure slechts mag worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak ofwel voor iedereen duidelijk is ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond;

Overwegende dat de verzoekende partij niet meer erkend was als adoptiedienst sinds 1 november 1997 door het verstrijken van de vorige, tot die datum verlengde erkenning; dat de verzoekende partij zelf stelt op 6 november 1997 kennis te hebben gekregen van de bestreden beslissing die haar erkenning niet verlengt en van het bestreden advies; dat, luidens artikel 7 van het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten, hij die bemiddelt bij adoptie zonder in het bezit te zijn van de bij dit decreet vereiste erkenning gestraft wordt met gevangenisstraf en geldboete of één van die straffen; dat bijgevolg de aard van de eerste bestreden beslissing en haar onmiddellijke gevolgen de verzoekende partij ertoe dienden aan te zetten onmiddellijk op te treden; dat de vorderingen echter slechts op 24 november 1997, dit is de achttiende dag na de kennisgeving van de bestreden beslissingen worden ingediend; dat de verzoekende partij dit tijdsverloop lijkt te willen verklaren door erop te wijzen dat slechts op 18 november 1997 een bijzondere vergadering van de Raad van Beheer heeft plaatsgevonden en dat in die vergadering werd beslist een advocaat te raadplegen, hetgeen gebeurde op 21 november 1997;

Overwegende dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid, ingeroepen door de verwerende partij met betrekking tot de ontbrekende of niet aan derden tegenwerpelijke rechtspersoonlijkheid van de verzoekende partij wegens het niet-naleven van bepaalde wettelijke voorschriften, in de huidige stand van de procedure niet moet worden onderzocht; dat immers, zelfs aangenomen dat de exceptie niet gegrond zou zijn, de alsdan toepasselijke statuten van de verzoekende partij, luidens de bepalingen vervat in artikel 23 toestaan dat het dagelijks bestuur door de raad van beheer wordt opgedragen aan een afgevaardigd beheerder en dat de raad van beheer beperkte bevoegdheden overdraagt aan één of meer personen, al dan niet lid van de vereniging; dat het instellen van vorderingen bij uiterst dringende noodzakelijkheid zoals de voorliggende vorderingen kunnen worden beschouwd als zulke daden van dagelijks bestuur of bevoegdheden vatbaar voor zulke overdracht; dat niet is gebleken dat de verzoekende partij van deze delegatiemogelijkheden heeft gebruik gemaakt; dat zij bijgevolg het tijdsverloop, te wijten aan het moeten samenroepen van een raad van beheer, aan zichzelf heeft te wijten; dat echter in elk geval niet wordt verduidelijkt waarom er, nu de statuten geen oproepingstermijnen lijken te bevatten, twaalf dagen dienden te verlopen om die raad van beheer te doen samenkomen, nog eens drie dagen om een advocaat te raadplegen en ten slotte drie dagen om het verzoekschrift in te dienen; dat zulke tijd die de verzoekende partij heeft laten verstrijken vooraleer zij haar vorderingen indiende, de beweerde hoogdringendheid tegenspreekt; dat aldus de toepassing van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid niet verantwoord is; dat bijgevolg aan de eerste van de door voormeld artikel 17 cumulatief opgelegde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen; dat daaruit volgt dat eveneens de gevraagde voorlopige maatregel alsmede de daaraan gekoppelde vordering tot het opleggen van een dwangsom moeten worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, de vordering tot het bevelen van een voorlopige maatregel en de vordering tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december 1900 zevenennegentig, door :

de H. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

D. VERBIEST.